

РЕШЕНИЕ

№ 6544

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7155** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, чрез юрисконсулт Д., срещу решение № 2573 от 31.05.2023г., постановено по НАХД № 2953 по описа за 2022 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 17-ти състав. С решението е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-007486/05.07.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 416, ал. 5, вр. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 3, ал.1, б. „б“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ / Наредба № 5/2002 г./, като нарушението е преквалифицирано като маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ и е намален размерът на наложената „имуществена санкция“ на 300 лв. Касаторът твърди, че съставът на СРС е постановил необосновано решение при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие с доказателствата по делото. Не е съобразил нарушенията на чл. 57, ал.1 ,т. 5 от ЗАНН и чл. 42, ал.1, т.3 от ЗАНН, тъй като липсвало пълно и точно описание на нарушението и доказателствата, които го потвърждават. Липсвало описание и на степента на обществена опасност на нарушението, от което се извличали смекчаващите и отегчаващите отговорността

обстоятелства. Към момента на издаване на АУАН нарушението вече не съществувало. Посочва, че дори да се приеме, че е извършено твърдяното нарушение, налице били предпоставките за прилагане на чл. 28 ЗАНН, а не чл. 415в КТ. Поради това административнонаказващият орган е следвало да установи извършването на нарушението без да налага санкция и да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение, ще му бъде наложена такава. Моли съда да отмени решението на СРС и да отмени наказателното постановление или при условията на евентуалност да приложи чл. 28 от ЗАНН. Моли за присъждане на извършените разноски.

Ответникът по касация - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], редовно призован, оспорва същата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: на 03.12.2021 г. в [населено място], жалбоподателят „Топлофикация София“ ЕАД, предложил на служителя К. Г. К. - П. да бъде сключено допълнително споразумение № 21006947 към трудов договор № 18000010/06.02.2018 г., по силата на който да бъде преназначена от длъжност „експерт, присъединяване на нови обекти“ на длъжност „специалист благоустройство на мрежата“ с изпитателен срок от три месеца в полза на работодателя. В допълнителното споразумение било предвидено да влезе в сила на 13.12.2021 г., но служителката отказала да го разпише, защото считала, че поради промяната на длъжността ѝ в длъжностната характеристика се включвали нови задължения, свързани с геодезия, за които тя нямала специфичните познания и поради това би могла да бъде освободена в уговорения изпитателен срок. Въпреки липсата на подпис на служителката П., следователно и липсата на допълнително споразумение за изменение на трудовия договор, на 03.12.2021 г. от жалбоподателя било подадено уведомление до НАП за сключени 19 допълнителни споразумения със служители на дружеството, включително и с К. К. - П.. Уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ били приети като редовни на същата дата, за което била издадена и справка за приети уведомления. Въз основа на изменение на данните за служителката в информационната система на НАП и НОИ същата узнала за незаконосъобразните действия на своя работодател и на 15.12.2021 г. подала сигнал до Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

Във връзка с така подадения сигнал, от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., включително и свидетеля Е. С. на длъжност „главен инспектор“ била извършена проверка на място по седалището на дружеството на 17.12.2021 г. и по документи - на 11.01.2022 г., за което били съставени съответните протоколи. Междувременно, на

07.01.2022 г. било подадено уведомление до НАП за заличаване на десет уведомления по отношение на допълнителните споразумения към сключени трудови договори, включително и за К. К. - П., за което била издадена нарочна справка от същия ден. В периода от подаване на уведомлението до заличаването му липсват данни за настъпили негативни последици за служителката. На 11.01.2022 г. свидетелят С. съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22 2200007 на дружеството за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „б" с Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ. В АУАН като място и дата на нарушението са посочени [населено място] и 03.12.2021 г.- когато от страна на работодателя е подадено уведомлението до НАП. В акта не са изложен възражения срещу констатациите в него. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН № 22-2200007/11.01.2022 г. било издадено обжалваното наказателно постановление на 08.02.2022 г., като на дружеството-жалбоподател на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ. Наказателното постановление е връчено на дружеството на 14.02.2022 г., като жалбата срещу него е подадена на 24.02.2022 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не е налице изменение на трудовия договор, поради което актосъставителят и административнонаказващият орган правилно са приели, че с подаването на уведомление за несъществуващо споразумение, дружеството е извършило посоченото в наказателното постановление нарушение, като е приел и че са налице предпоставките по чл. 415в, ал.1 от КТ. На това основание е изменил НП като нарушението е преквалифицирано на такова по чл. 415в, ал. 1 от КТ и е намалил санкцията от 3000лв. на 300 лв.

Настоящата инстанция намира, че установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 КТ и Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/. Съгласно чл.21, ал.2 и ал.4 от Устройствения правилник на ИА ГИТ, правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор, вкл. и ръководителите на административни звена в специализираната администрация, като служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Съгласно приложената по делото Заповед № ЧР - 40/24.01.2022г. на изп. директор на ИА ГИТ, В. Ц. В. е изпълняващ длъжността Директор дирекция Инспекция по труда със седалище С. към ИА ГИТ. Именно тя е издала оспорваното НП за нарушение на трудовото законодателство, констатирано на територията на [населено място].

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Разпоредбите на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и доказателствата, които го потвърждават. Административно наказващият орган е квалифицирал административното нарушение като такова по чл.3, ал.1, т.1, б. “б“ от Наредба № 5/2002 г. Посочената подзаконова разпоредба в приложимата редакция гласи, че

уведомлението съгласно приложение № 1 се изпраща в тридневен срок от изменение на трудовия договор, с което се променя длъжността и/или срокът на договора, както и в случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ. За касатора няма съмнение относно адресата на посоченото задължение, като възражения в тази посока не са изтъкнати в касационната жалба. Същото се отнася и до приложимата хипотеза на разпоредбата – изпращане на уведомление за изменение на трудовия договор, а не случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ. Макар че тази първа хипотеза от разпоредбата не е посочена изрично, същата се извежда от словесното описание на нарушението „...работодателят е изпратил уведомление по чл. 62, ал.5 от КТ до съответната ТД на НАП...без да е налице допълнително споразумение...“. Поради това съдът приема, че касаторът е наясно с повдигнатото му административно-наказателно обвинение и правото му на защита не е нарушено.

Правилно районният съд е преквалифицирал нарушението по специалната норма на чл. 415в, ал.1 от КТ, която определя маловажните случаи по този кодекс. Същата изключва приложното поле на общата норма на чл. 28 от ЗАНН. Наложена санкция е определена в съответствие с тежестта на нарушението и гарантиране на превенцията при бъдещи подобни случаи.

Предвид изложеното, касационната жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена, а обжалваното съдебно решение - оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2573 от 31.05.2023г., постановено по НАХД № 2953 по описа за 2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.